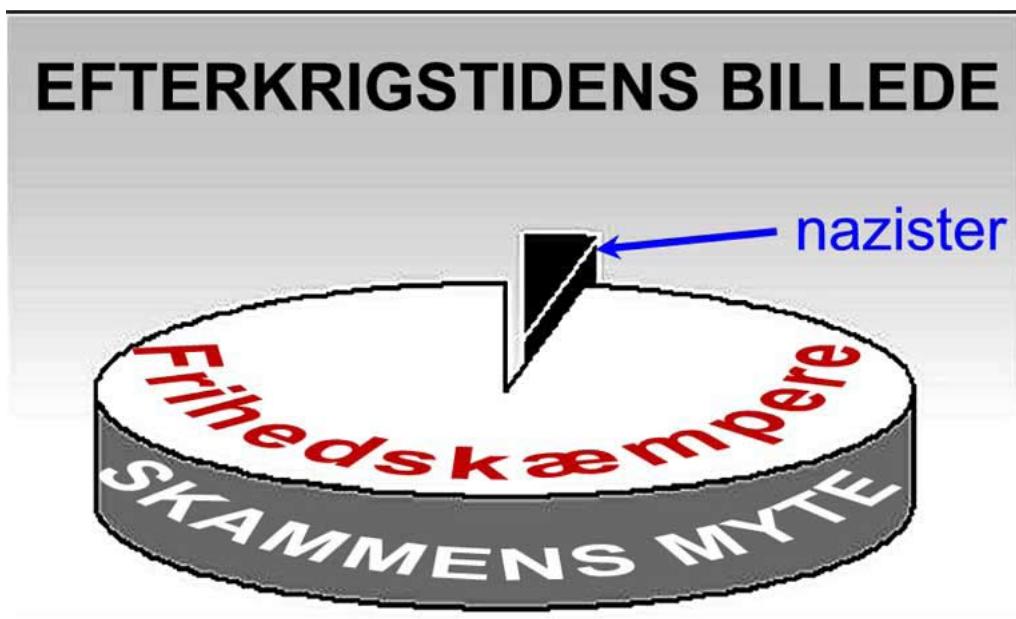

Supplement oversigt

I året 2010 er 80.000 frihedskæmpere registreret i Frihedsmusets database

Besættelsestidens historie i dag?

I en TV udsendelse hævdedes, at 85% af Danmarks unge var uvidende om, at Danmark havde været besat i fem år, og at der havde fundet en frihedskamp sted.

Hvilke indtryk får de unge, hvis de deltager i en mindehøjtidelighed for besættelsestiden? Menuen er i vore dage repræsentanter fra den danske hær flankeret af Dannebrog, En hær som dengang var samarbejdspolitikeres tro væbnere, og som i virkelighedens verden kostede modstandsfolks liv.

Når og hvis unge i dag søger viden om besættelsestiden i de mere end 5.000 bind, der er udgivet, hvilke opfattelser kan de få?

En analyse af de fem tusind bind fordeler sig således:

- 1.** Beskrivelser af samarbejdspolitikken i et positivt lys har største majoritet.
- 2.** Derefter kommer beretninger med lighedspræg med spændingsromaner – splatterfilm som *Flammen* og *Citronen*. Første fase af modstandskampens aktører var sammenlignelige med den tapre landsoldats uforfærdede kamp på Fredericias volde og heltene ved Dybbøl Mølle.
- 3.** Beretninger, der forholder sig kritisk til virkeligheden, skal den unge lede efter.

Om årsagerne til denne fordeling kan man gisne, men udelukke kan man ikke, at selv vore dages politikere forsøger, at skjule sandheden for at bevare politikernes position i magtapparatet.

At mange føler skam over flertallets manglende indsats kan udelukkes, da de overvejende motiver har været mammon, karriere-race.

Nedsættelse af den parlamentariske kommission

Denne skulle ikke undersøge forræderiske gerninger udført før den 9. april 1940

Værnemagtsarbejde udført med samarbejdsregeringens billigelse var

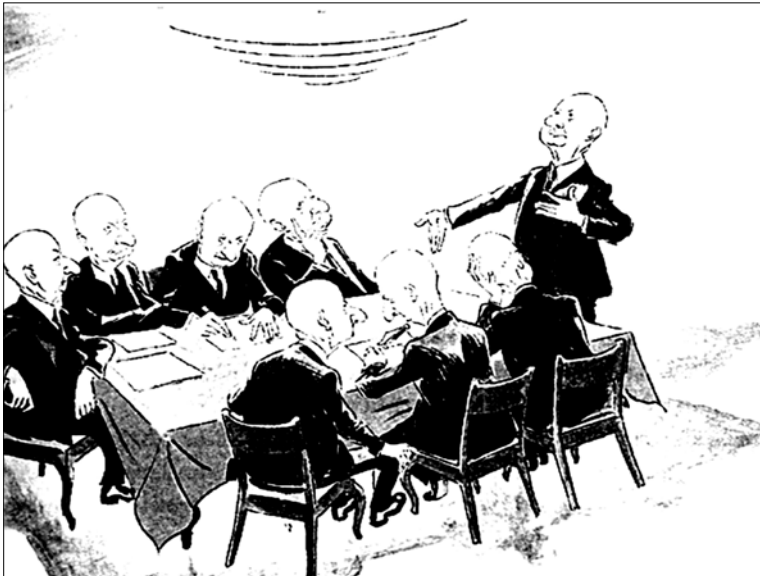
Ikke landsforræderi og var en del af Frikorpsfolkenes argumenter for frifindelse.

Arkiver skulle holdes lukkede.

Dermed ville samarbejdspolitikere og deres tro tjenere gå fri.

Den danske folkesjæl

fremgår af den tyske Überkommandos orientering til besættelsestropperne d. 9. april.

Den parlamentariske kommission

forestod undersøgelserne ledet af politikere, der som hovedopgave havde til formål at rejse anklage mod politikere, der kunne anklages for landsforræderi.

Politikere dømte politikere.

Dermed havde man endnu en gang krænket vor forfatning:

**Den lovgivende – den udøvende og dømmende magt
skal være adskilt.**

Trods de «omfattende» undersøgelser, blev der kun rejst anklage mod en enkelt politiker, nemlig minister Gunnar Larsen.

Uddrag:

1. «Danskeren er frihedselskende og selvbevidst. – Han afviser enhver tvang og underkuelse. – Han har ikke sans for militær disciplin.
2. Danskeren er i besiddelse af megen bondesnuhed, forslagenhed, der grænser til uoprigtighed. Danskeren er økonomisk indstillet. Hans interesser bevæger sig i hovedsagen om materielle livsspørgsmål. Enhver indskrænkning i sine fornødenheder føler danskeren særdeles hårdt».

Derefter fulgte flere gode råd, der vidnede om dyb psykologisk indsigt og et godt kendskab til dansk mentalitet.

«Råb ikke – kommander ikke og organiser (stjæl ÅS) ikke. Danskerne er engelskvenlige og ikke positivt indstillede overfor nazismen».

Tysk anvendt psykologi på topplan. Har tyskerne ret?

Kan man fæste lid til historikeres forskningsresultater?

Spørgsmålet kan ikke besvares med et ja eller et nej!

Vi bevæger os i gråzoner – fra hvidt til sort. Men! Tre af hinanden uafhængige kilder hævder:

Historikere medlemmer af Udgiverselskabet for Danmarks nyeste Historie (DNH) har:

Fået adgang til arkiver, der har været og stadig er lukkede for andre. Fået økonomisk støtte, (skatteborgerpenge), således, at de har kunnet forske og som nebensgeschæft skrive og få udgivet de bøger om besættelsestiden, som danner grundlaget for skammens myte.

Forudsætning?

At de fremstillede samarbejdspolitikken i et positivt lys, og at de lod deres forskningsresultater godkende (censurere) inden offentliggørelse.

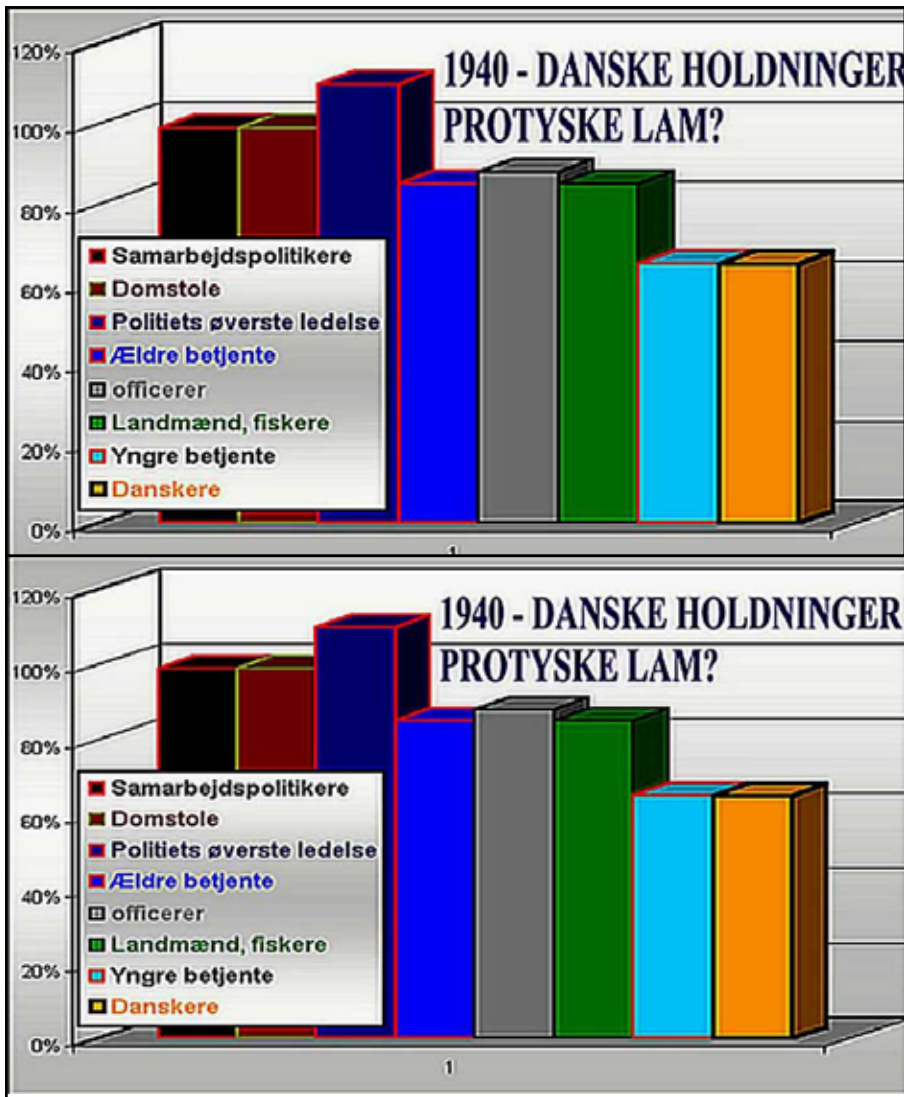
Information:

Tirsdag 23 November 1971 under overskriften:

Carl Madsen æder sine ord i sig og ber om forladelse, kunne blandt andet læses: (afskrift:)

«Jeg har ubetænksomt ladet mit temperament løbe af med mig og kaldt de edssvorne brødre i logen af svende til frisering af danmarkshistorien – samt deres tjenende brødre for prostituerede. Denne bemærkning er uagtsomt flydt mig i pennen. Den burde have været undgået. Den prostituerede er en vindskibelig erhvervsdrivende, der holder sin krop og sine legemlige færdigheder til fals. Men hvis sjæl ikke indgår i handelen. At sammenligne hende med dette laugh af historiefrisører, der for legater og løn fører folket bag lyset på magtens bud, det er både uretfærdigt og uanstændigt. Jeg beder de damer, der måtte have følt sig forulempede om undskyldning». Afskrift slut.

Vurdering af Statsminister Anders Fogh Rasmussens tale

Raseriet opstod, da statsminister Anders Fogh Rasmussen i en tale fordømte samarbejdspolitikken og rettede en tak til frihedskæmpere og krigssejlerne, som ved deres indsats fik Danmark på den rigtige side – sejrherrenes.

Beskyldninger for at have skjulte motiver for sine taler blev rejst.

Jeg har nærlæst Fogh Rasmussens udtalelser og forholder mig kun til, hvad han har udtalt, i og med, at jeg ikke er spåkone eller psykoanalytiker. Kritikken opfatter jeg som udtryk for befolkningens politikerlede i og med, politikere igennem generationer gang på gang har udtalt ét, ment noget andet og gjort noget tredje.

Beskyldninger og kritik mod statsministeren

Det var nærmest farisæisk at kritisere samarbejdspolitikere med de mange lig, som venstre havde i lasten. (Dansk landbrugs leverancer til Nazi-Tyskland) Fogh Rasmussens skjulte dagsorden var at frikende sig selv for Danmarks deltagelse i oliekrigen i Irak, påstod man.

Dermed tillod nogle at sammenligne hans handling med en lommetyvs omklamring af frihedskæmperne.

Derefter gik historikere løs på offeret.

Glad og fro hævdede de, at de og de alene kender sandheden, og at de til fulde behersker evnen til at skille skidt fra kanel. De er objektive og rationelle. Dermed er alle andre irrationelle—altså ufornuftige væsener.

Det kan man så tage med et gran salt, al den stund at besættelses-tidens historie ikke kun er en analyse og vurdering af handlinger, men nok så meget et spørgsmål om moral og holdninger, dermed nærmer vi os problemet, kan man være fuldstændig upartisk, og hvis man er det, er man så blottet for holdninger og moral?

Argumenterne kan minde om fagforeningfolks forsøg på at værne om faglige rettigheder – en argumentation for at få smør på brødet?

Men! Har vi som skatteborgere krav på at få viden om hvilke historieforskere, der har forsket ud fra disse kriterier og bevillingernes størrelse?

De historieforskere, der under den mere end hektiske debat har kritiseret Anders Fogh Rasmussen og brugt alle hånde luftige argumenter, bør de gøre rede for, om de har været omklamret af en sådan aftale, eller om de af hensyn til det kollegiale sammenhold har ført sig frem, som de har?

Kan danske historikers forskningsresultater sammenlignes med, at man lader en notorisk svindler sælge elastik i metermål?

Uden en sådan redegørelse vil det være naturligt for skatteborgere at støtte de igangværende bestræbelser på, at forskning af besættelsestidens historie fremtidigt overdrages udenlandske historikere.

Manipulerende undertrykkelse med fortielse som våben

5. Maj komité's habilitet og kvalifikationer? Indicier?

Formand: Jørgen H.P. Barfod. Repræsentant for Frihedskampens Veteraner. Derudover noget overraskende fem personer, med tilhørsforhold til vort forsvar, mærkværdigvis er hjemmeværnet ikke repræsenteret.

Ejgil Skov Jørgensen. Repræsentant for Erhvervshæmmede fra Frihedskampen. Derudover repræsentanter fra ministerier og div. fangeorganisationer og for Krigssejleres Veteranforening.

Hans Kirchhoff, som den ansvarlige for det autoriserede hjemmesides kvaliteter eller mangel på samme.

Afskrift i uddrag:

Kold krig imod aktive Modstandsfolk.

Kontaktperson Frede Klitgård.

«Statsministeriet, der fungerer som sekretariat for at "fejre" dagen, gik uden om de virkelige modstandsfolks foreninger og inviterede dem ikke til at deltage, hvilket kun kan tydes som et forsøg på endnu engang at misbruge befrielsesdagen, således som også den konservative Schlüter-regering gjorde det i 1985, da den fratog 4. maj komitéen dens grundlovssikrede ret til at holde møde på Rådhuspladsen, skønt den skriftlige tilladelse forelå. Det er direkte usandt, når den tidligere flotillechef og marineekspert Jørgen H.P. Barfod, der optræder som formand for regeringsudvalget, nægter at have kendskab til foreningen og dens formand Frede Klitgård.

Jørgen Barfoed har desværre aldrig udvist interesse for modstandsfolkernes socialt betonedede interesser.

Aktive Modstandsfolkvar i øvrigt den modstands- og fangeforening, der

blev stiftet som den første i 1949, og som i sin tid forestod arbejdet med at opføre Frihedsmuseet og forære det til befolkningen som en folkegave.

... Det ved Jørgen Barfod udmærket, idet han i en årrække var leder af museet. Flere af regeringens ærede udvalgs-medlemmer var små børn under besættelsen og har ingen eksakt viden eller tilknytning til begivenhederne dengang. Det gælder f. eks. den tidligere generalmajor Kjeld H. G. Hillingsø, der gik i korte bukser og var 10 år, da krigen sluttede med allieret sejr. Han kalder sig selv «koldkriger», og det er åbenbart en ny omgang «kold krig», der nu føres». Afskrift slut.

Kommentar:

Lederen af 5. maj udvalget, Jørgen Barfod beskyldes således for at lyve, for at udelukke organisationer, der ikke harmonerer med hans opfattelser og endelig, at hans sociale horisont og interesser er begrænset. Dette sidste indikerer en manglende forståelse af den del af modstandsbevægelsen, som havde sit udspring i den aktive modstandskamp på golvplan.

I TV kan Jørgen Barfods optræden tolkes som arrogant, da han efterlod seeren med indtrykket af at være en alvidende person, uden større forståelse for andres synspunkter.

Udtalt mangel på tolerance var som for andre koldkrigere fremherskende i personbilledet.

At han ikke mestrede diplomatiets svære kunst, var seeren ikke i tvivl om. I Berlingske Tidende d. 30. marts 2005 på side 15 under rubrikken Debat skriver Jørgen Barfoed.

Citat:

«Augustoprøret var ikke iværksat alene af de danske kommunister, men i høj grad af de grupper, som var dannet på grundlag af de engelske våben, der var kastet ned til os, og husk, at kommunisterne i det første år kæmpede på tyskernes side, så giv dem ikke mere ære, end de har råd til».

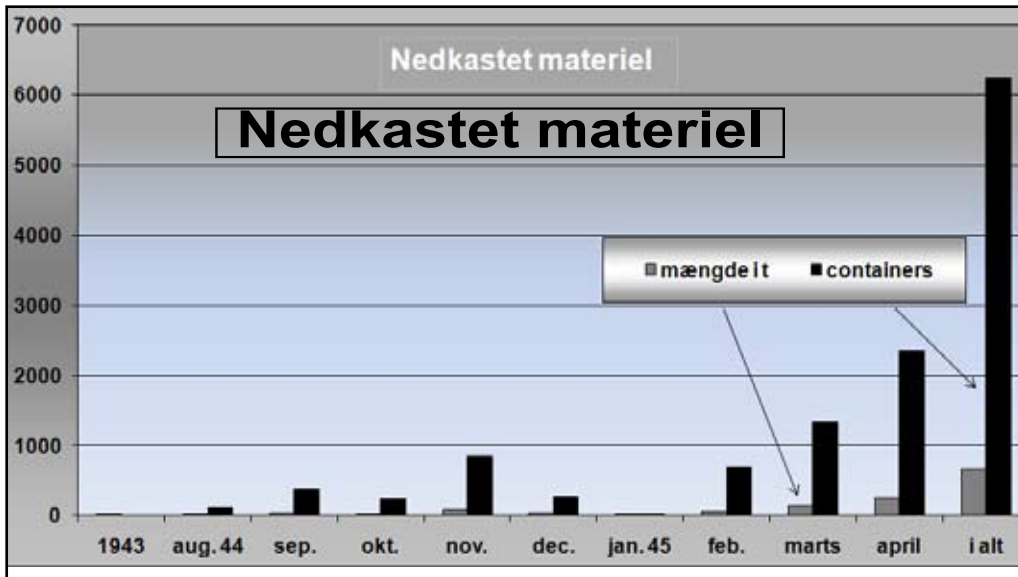
Korrektion:

Jørgen Barfoed nævner i et af sine skrivelser, at det var en ham bekendt gruppe, der smadrede de tyske støjsendere på Amager Fælled. Om det er bevidst falsum eller sjusk, skal jeg ikke vurdere, men kendsgerningerne er: At Karl Borch Sørensen kaldet James med sin BOPA-gruppe sprængte omtalte støjsender.

At augustoprøret skyldtes Barfods og andres aktiviteter med nedkastede engelske våben er i direkte strid med sandheden. Nedkastninger før august 1943 var mere end begrænsede. Containerne indeholdt primært sprængstof og magnetiske bomber, som anvendtes af BOPA-sabotøren Aage Nielsen og ved en kommunistisk elektrikers sprængning af minestrygeren Linz i Odense.

Den mest effektive faldskærmsagent, Poul A. Hansen arbejdede snævert sammen med Holger Danske og BOPA, men da disses aktioner og resultater blev for skræmmende for koldkrigerens venner, blev Poul A. Hansen sat ud på et sidespor for at have som skovarbejder i Sverige, og forsyningerne til BOPA ophørte.

For at få del i herlighederne skiftede KOPA netop på dette tidspunkt navn til BOPA, men det hjalp ikke.

Er det rimeligt at tvivle på Jørgen Barfods kvalifikationer og habilitet?

Er det rimeligt at antage, at Jørgen Barfoed er håndplukket for at varetage politikere og en borgerlig regerings interesser ved at fortie, forvanske og manipulere med kendsgerninger?

Ved telefonisk forespørgsel til Ejgil Skov Jørgensen bad vi oplyst, hvilke organisationer han repræsenterede. Vi fik ikke noget klart svar.

Men vi opfatter, at hans situation er den samme som for mange andre organisationer fra besættelsestiden, at medlemmerne er uddøde, eller svækket af alder, således at der ikke er nogen tilbage, der kan forsætte arbejdet.